

Hvad Reglerne om *Overskuddets Fordeling* angaar, oplyses det i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er Hensigten at foreskrive følgende Bestemmelser:

Efter at den i § 3 fastsatte Roepris er betalt Roedyrkerne, og efter at almindelige Driftsudgifter er afholdt, tillægges der af det for De danske Sukkerfabrikkers Vedkommende foreliggende Overskud Selskabet et saa stort Beløb, som svarer til 5 pCt. af Selskabets nuværende Aktiekapital (22,5 Mill. Kr.). Resten af Overskuddet tilfalder Roedyrkerne, indtil disse har modtaget 30 Øre pr. leveret D/C Roer i Tantième, hvorefter der tillægges Selskabet et Beløb af indtil 1 pCt. af Aktiekapitalen. Hvad der herefter maatte blive tilbage, tilfalder Statskassen. Endvidere er det Tanken, at Prisen 33 Øre pr. kg Melis skal kunne forhøjes, naar Forholdene gør det nødvendigt, og her vil der atter være at tage Hensyn til De danske Sukkerfabrikkers Forhold, saaledes at den nævnte Pris vil være at forhøje, hvis dette er nødvendigt for, at De danske Sukkerfabrikker kan give et Udbytte, svarende til 4 pCt. af Selskabets nuværende Aktiekapital.

De andre Sukkerfabrikker — Sukkerfabrikken Vestsjælland og Nykøbing Sukkerfabrik — erholder af Overskuddet en Dividende, der udregnes paa Grundlag af det Forhold, som deres Produktion staar i til De danske Sukkerfabrikkers. De paagældende Fabrikkers Roedyrkere saavel som Statskassen indtager samme Stilling i Overskudsfordelingen, som er fastsat i Forhold til De danske Sukkerfabrikker.

Folketingsudvalget udtaler i Betænkningen m. H. t. dette Punkt, at »Udvalget er enigt om, at det Beløb, der maatte fremkomme som *Statens Andel* i et eventuelt Overskud, efter at Administrationsudgifterne og andre Udgifter, der følger af Ordningen, er afholdte, ikke kan anvendes til noget Formaal uden Rigsdagens Samtykke, idet der er Enighed om, at Sukkerordningen bør hvile i sig selv.«

Det bestemmes dernæst i Lovens § 5*), at for saa vidt *Verdensmarkedets Prisnoteringer maatte betinge en højere Pris* pr. kg Melis end i Henhold til § 4 fastsat, kan Ministeren bestemme, at Forskrifterne i § 4 *ikke* finder Anvendelse i det Tidsrum, for hvilket den højere Pris noteres. Ministeren kan i saa Fald yderligere træffe Bestemmelse om en hertil svarende Ændring i den i § 3 fastsatte Pris for de til Fabrikkerne leverede Sukkerroer, eventuelt saaledes, at dette Spørgsmaal henvises til Afgørelse ved Voldgift.

*) Jfr. herved Punkt 6 i den i Fjor med Sukkerfabrikkerne trufne Aftale, se Aarbogen Side 341.